

Medytacja 29.11.2012

Łk 21, 20-28

Skoro ujrzycie Jerozolimę otoczoną przez wojska, wtedy wiedźcie, że jej spustoszenie jest bliskie. Wtedy ci, którzy będą w Judei, niech uciekają w góry; ci, którzy są w mieście, niech z niego uchodzą, a ci po wsiach, niech do niego nie wchodzą! Będzie to bowiem czas pomsty, aby się spełniło wszystko, co jest napisane. Biada brzemennym i karmiącym w owe dni! Będzie bowiem wielki ucisk na ziemi i gniew na ten naród: jedni polegną od miecza, a drugich zapędzą w niewolę między wszystkie narody. A Jerozolima będzie deptana przez pogan, aż czasy pogan przeminą.

Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku z wielką mocą i chwałą. A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie».

Przygotowanie bliższe:

Na początku medytacji w wybranym miejscu i pozycji zacznijmy od znaku Krzyża, miejmy świadomość, że stajemy przed Bogiem, przed całym Jego miłosierdziem, pozwólmy, by Jego łaska w nas działała.

Prośba o właściwą intencję: Prosić Boga, Pana naszego, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu (ĆD 46).

Proszę o to, by moje myśli, pragnienia i zamiary miały początek w Bogu, by były zakorzenione w Jego dobru i w Jego miłości. Proszę, by moje czyny przebiegały w zgodzie z wolą Najwyższego i by prowadziły mnie ku ostatecznemu celowi, ku niebu i spotkaniu ze Stwórcą.

Obraz: Zobacz obleżone miasto, zobacz mężnych wojowników, którzy pragną obronić się przed przeważającym przeciwnikiem. Patrz, jak mimo męstwa kruszą się mury i wróg wdiera się do miasta po to, by je ograbić i spustoszyć.

Prośba: O wiarę i nadzieję, że „wspomożenie nasze jest w Imieniu Pana...”

1. Znaki

W tym fragmencie Jezus, korzystając z daru proroctwa, przepowiada to, co ma się stać, po Jego odejściu do domu Ojca. Chociaż nie wymienia dat i nazwisk, gdybyśmy sięgnęli do historii Izraela, przeczytalibyśmy, iż wskutek nasilenia się represji wobec ludności żydowskiej, w 66 roku wybuchło w Izraelu powstanie. Józef Flawiusz poświęcił temu wydarzeniu wiele uwagi opisując je w obszernym dziele: „Wojna Żydowska”.

Początkowo powstańcy odnosili sukcesy, lecz gdy z Rzymu przysłano

posiłki, szala zwycięstwa przechylała się na stronę Imperium Rzymskiego. W 70 r. Rzymianie otoczyli Jerozolimę i zdobyli ją. W czasie oblężenia w mieście panowały okropne warunki. Brakowało wody, żywności, ludzi do grzebania poległych. Nastąpił wielki ucisk i wielu poginęło od miecza. Chrystus zapowiedział, że przed tymi wydarzeniami będą ostrzegać znaki. A jak ja reaguję na ostrzeżenia?

2. „Ohyda spustoszenia”

W niektórych księgach Starego Testamentu napotykamy na określenie „ohyda spustoszenia”. Mówi o tym, na przykład Księga Machabejska. Owa ohyda to poganie i pogańskie kultury w miejscu świętym, przede wszystkim w Świątyni. Kiedy poganie zawładnęli miastem i jego mieszkańcami, miasto zostało zniesławione a mieszkańcy okryci hańbą. Świątynia została zniszczona a na jej miejscu powstało pogańskie miejsce kultu. Wyznawcy Jezusa nie wzięli udziału w walkach po stronie Izraelitów. Zdecydowana większość opuściła miasto z powodu prześladowań, jakie na nich spadały zarówno ze strony starszyny żydowskiej, jak i Rzymian. To, że chrześcijanie nie wsparli powstania zapoczątkowało większą niechęć Izraelitów do chrześcijan. Jaki jest dziś mój stosunek do narodu, z którego wywodzi się Jezus i Jego pierwsi uczniowie?

3. Przyjście Pana

W każdym z nas katastrofy i kataklizmy wywołują lęk. Bardzo pragnęlibyśmy uniknąć w naszym życiu wszelkich nieszczęść i tragedii. Powrót Syna Człowieczego, chociaż poprzedzą go klęski, wywoływał radość uczniów. Wierzyli oni, że razem z Jego powtórным przyjściem zostanie ustanowione wieczne królestwo Boga, że zostanie zniesiona jego ziemską tymczasowość.

Jezus zapowiada, że ludzie niewierzący w czasie tych wydarzeń będą bezradni i niepewni. Natomiast ludzie wierzący mogą z wiarą i ufnością wyprostować się i podnieść swoje głowy, bo zbliża się ich odkupienie. Jezus Chrystus, Syn Boży przyjdzie wtedy, by obdarzyć nas wolnością i życiem wiecznym. Mamy zatem nabrać otuchy i odzyskać nadzieję. Już bowiem jesteśmy zbawieni przez wiarę, mocą Ducha Świętego, już są zbawione nasze dusze, kiedy Chrystus przyjdzie, zostanie zbawione nasze ciało. Już na zawsze pozostaniemy z Bogiem.

Rozmowa końcowa: rozmawiaj z Jezusem o tym jak wyobrażasz sobie spotkanie z Nim.

Odmów **Ojciec Nasz**

Damian Żak SJ
puncta.blox.pl